

[Alfred Jensen.]

ind for en forbedring, kan den være samfundsmæssigt uheldig, for ikke at sige uforvarlig, men der står dog i loven, at det skal undersøges, om det er forsvarligt at foretage ændringer af ældre ejendomme, d. v. s. bygget før 1890. Hvis man ville gå ind for mit ændringsforslag, kunne man overføre den bestemmelse på alle de forandringer, der her bliver tale om.

Ministeren spørger, om det er rimeligt, at blot halvdelen af lejerne skal kunne afgøre, om forandringerne skal foretages. Ja men jeg er villig til at ændre de 50 eller 51 pct., hvordan man nu skal udtrykke det, til 60 eller 70 pct., hvis det er det, man har at indvende imod mit ændringsforslag. Det forekommer mig blot urimeligt slet ikke at tage hensyn til lejernes interesser. Jeg kan da godt se, at der kan være tilfælde, hvor det ville være fordelagtigt og rimeligt at foretage forbedringer af de pågældende ejendomme, men hvor det ville slå vedkommende lejeres økonomi fuldstændig i stykker. Derfor er det altså rimeligt at spørge lejerne og lade deres interesse veje med i afgørelsen. Som sagt, de problemer, der her foreligger, skal jo løses, og helst inden vi kommer frem til 1959.

På samme måde er det med bytning af lejligheder. Jeg er fuldkommen indforstået med, at der kan være adskillige forhold, som man ikke godt kan omtale i en lov, og som kan begrunde, at en vært ikke så gerne vil have en lejer ind i sin ejendom. Men vi har heller ikke foreslået, at hver gang to lejere træffer aftale om at bytte, skal ejeren godkende det. Vi har foreslået, at hvis en ejer ikke vil samtykke i en sådan aftale, kan den indbringes for en instans, boligudvalget. Jeg gad dog se, om ikke en sådan instans ville have så megen forståelse for de argumenter, som f. eks. ministeren har fremført, at den kunne træffe en rimelig og retfærdig afgørelse. Ellers ville jeg aldrig have stillet et sådant ændringsforslag, for så ville det have været alt for stift og meningsløst.

Jeg kan ikke se rettere, end at begrundelsen for at stille disse to ændringsforslag er så reel, at det ville være helt urimeligt af mig at tage dem tilbage. Derfor vil jeg spørge, om man er villig til at behandle

ændringsforslagene i et udvalg mellem anden og tredje behandling; i så tilfælde ønsker jeg ikke nogen afstemning her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 af *Alfred Jensen m. fl.* (se sp. 2394).

forkastedes med 122 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 2 af *Alfred Jensen m. fl.* (se sp. 2394).

forkastedes med 123 stemmer mod 6.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forsikringsvirksomhed.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 949, fremsættelsen i tidenden sp. 2008).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om tilsyn med pensionskasser.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1039, fremsættelsen i tidenden sp. 2008, jfr. sp. 2012).

Lovforslagene sættes til forhandling.

K. Axel Nielsen: Det foreliggende lovforslag vedrørende forsikringsvirksomhed afløser lov om livsforsikringsvirksomhed af 1922 og lov om skadesforsikringsvirksomhed af 1934, der i forslaget er sammenarbejdet til én lov. Ved udarbejdelsen af lovforslaget har man tillige søgt lovfæstet den forsikringsretlige praksis, der administrativt har kunnet gennemføres i kraft af ministeriets tilsynsmyndighed. Endvidere er